

[Ame Bjerregaard]

men selv om ministeren kunne være sympatisk indstillet over for vore tanker og ideer, har vi ikke et flertal sammen med socialdemokratiet, og så er det nytteløst at snakke mere om problemerne. Det var det, jeg forstod af ministerens indlæg.

Og så påstår ministeren, at jeg skulle have låst mig fast. Hvad har jeg låst mig fast i? Jeg har ikke udtalt ét ord, kære minister, om splittingsystemet heroppefra i dag. Må jeg lige sige det. Jeg har sagt, at hvis ministeren ville fjerne sine forudsætninger for at lave forslag, kunne vi begynde på en frisk og sige: lad os så diskutere dette ud fra en primær grundholdning og selvfølgelig med en bestemt målsætning, og derfor er det, jeg har foreslået: lad os da stryge de forskellige punkter, som ministeren har fremsat, således at vi kan drøfte vejene til den primære målsætning, hr. minister. Nå ja, ministeren gider altså ikke høre. Men for at nå det fælles mål, som vi har, nemlig at hindre dette, som jo er vort dilemma, at vores høje marginalbeskatning sammen med rentefradragsreglen animerer folk til at stifte gæld – det er vi klart enige om – hvorfor skulle vi så ikke i fællesskab kunne diskutere os frem til at nå dette mål? Vi, der har denne fælles målsætning må i al fald prøve i stedet for på forhånd at sige, at vi udelukker dem og dem, for dem kan vi ikke tale med, bl. a. fordi der ikke med disse kan skabes et flertal i den øjeblikkelige situation.

Jeg mener da, at når ministeren nu klart og tydeligt, ja, lysende klart, har fået afvist sit tidligere forslag, er det horribelt, at han gentager sit lovforslag som beslutningsforslag for at fremlægge nøjagtig det samme om føje tid i denne samling i stedet for at prøve at fremme noget, der er bedre, og som kan få tilslutning i denne sal. Det andet ved ministeren er afvist af et flertal, og det vil blive afvist igen. Hvorfor så dette nytteløse arbejde?

Flygaard (DR):

Det er blot en enkelt supplerende bemærkning fra min side i relation til spørgsmålet om en selvkontrollerende renteskatteordning. Jeg behøver måske næppe at henlede ministerens opmærksomhed på det, men jeg vil dog alligevel gerne her understrege, at en sådan selvkontrollerende renteskatteordning

for det første medfører, at en række renteindtægter, der i dag af den ene eller den anden grund ikke bliver gjort til genstand for beskatning, kommer ind under beskatning. Det kan enten være renteindtægter, der bevidst bliver holdt uden for beskatning, eller det kan være en række skatteprivilegier for institutioner og fonds, som man i dag har, og som man ved en sådan ren renteskatteordning ville få et ganske pænt provenu fra, og så selv om der i givet fald i en overgangsperiode skulle ydes en vis kompensation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er i udvalgets betænkning af udvalget stillet forslag om, at forslaget til folketingsbeslutning efter første behandling henvises til fornyet behandling i skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om stop for priser m.m.

(Lovforslag nr. L 56. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 12 og 13 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov nr. 59 af 15. februar 1974 om priser og avancer som ændret ved lov nr. 87 af 14. marts 1979.